

सगुणस्य मायिकौ भावाभावौ तत्पंचार्थततः सपुनरेवाधेत्यादि मन्यमानो यथाविधीत्यंतमध्यायद्वयमोरभ्यते अद्वैतसिद्ध्यर्थे ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अनंतरिक्षे स्थूलवियदाद्यभाववति अस्मिन्लोकके प्रत्यगाल्म निप्रलये स्थूलप्रपंचस्य सति ब्रह्माणं सूत्रात्मानं सूक्ष्मभूतमयहिरण्यगर्भं ॥ ४ ॥ इह तद्दयं पुंडरीके ॥ ५ ॥ चतुर्विधानि वासनामयानि जरायुजांढजस्वेदजोद्विजानि अस्य प्रलयस्य पुरुषत्नसाध्यतामाह वायुभू

प्रमूढोऽभूत्त्वजासर्गे तपस्तेपेमहत्ततः ॥ तपसामहतायुक्तः सोऽथ स्रष्टुं प्रचक्रमे ॥ ५६ ॥ सर्वाः प्रजामनुः साक्षाद्यथावद्भूतवर्षभ ॥ इत्येतन्मात्स्यकं नाम पुराणं परि कीर्तितं ॥ ५७ ॥ आख्यानमिदमाख्यातं सर्वपापहरं मया ॥ यद्दंष्ट्रं युयान्त्रित्यं मनोश्चरितमादितः ॥ ससुखी सर्वपूर्णार्थः सर्वलोकमियान्नरः ॥ ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते आण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या प० मत्स्योपाख्याने समाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ५९ ॥ वैशंपायन उवाच ततः सपुनरे वाथ मार्कण्डेयं शस्विनं ॥ पप्रच्छ विनयोपेतो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ १ ॥ नैके युगसहस्रांतास्त्वया दृष्टा महांमुने ॥ न चापीह समः कश्चिदायुष्मान् दृश्येत तव ॥ २ ॥ वर्जयित्वा महत्मानं ब्रह्माणं परमेष्ठिनं ॥ न ते स्तिसदृशः कश्चिदायुषा ब्रह्मवित्तम ॥ ३ ॥ अनंतरिक्षे लोके स्मिन् देवदानववर्जिते ॥ त्वमेव प्रलये विप्रब्रह्माण मुपतिष्ठसे ॥ ४ ॥ प्रलये चापि निवृत्ते प्रबुद्धे च पितामहे ॥ त्वमेकः सृज्यमानानि भूतानीह प्रपश्यसि ॥ ५ ॥ चतुर्विधानि विप्रर्षेयथावत्परमेष्ठिना ॥ वायुभूतादि शः कृत्वा विक्षिप्यापस्ततस्ततः ॥ ६ ॥ त्वया लोकगुरुः साक्षात्सर्वलोकपितामहः ॥ आराधितो द्विजश्रेष्ठ तत्परेण समाधिना ॥ ७ ॥ स्वप्रमाणमथो विप्रत्वया कृत मनेकशः ॥ घोरैणाविश्य तपसा वेधसो निर्जितास्त्वया ॥ ८ ॥

तादृति दिशः स्थूलं जगत्वाण निरोधेन वायुमात्रमापाद्य ततस्तत्तेन तेनोपायेन अपः देहाकारपरिणताः विक्षिप्य परित्यज्य ब्रह्मांढं स्थूलदेहं तच्च लिंगे प्रविलाप्येत्यर्थः ॥ ६ ॥ लोकगुरुः सूत्रात्मा समाधिना मनः प्रणिधानेन ॥ ७ ॥ अनेकशः अनेकैरुपायैः कृतं कार्यं सर्वब्रह्मांढं स्वप्रमाणं आत्मसंमितं कृत्वा सार्वभौम्यं प्राप्येत्यर्थः यद्वा स्वं प्रत्यक्षितीरेव प्रमाणं यस्मिन् स्वसंबंधकत्वासावैयं प्राप्येत्यर्थः घोरैर्गतीर्विणतपसा रे काथ्येण मनसश्चेंद्रियाणां च रेकाथ्यं परमंतप इति स्तुतेः वेधसः विराजः मरीच्योदयो बानिर्जिताः स्वात्मसाकृताः ॥ ८ ॥